

Cartea lui Daniel - Numărul Optzeci și Patru

Àfihàn Àwọn Ìran Mèrin ti Adventismu Laodicea: Ìrìnàjò kan Nípasẹ̀ Ìbámu Ìtẹ̀síwájú Bíbélì àti Ìdánwò Àsọtélé

Jeff Pippenger
2024-02-17

စစ်မှန်သောအမှန်တရားသည် သက်သေခံနှစ်ဦး သို့မဟုတ် သုံးဦး၏ သက်သေခံချက်အပေါ်၌ တည်ရှိရပါမည်။ ယနေ့ကျလေ အခန်း ၈ ထဲရှိ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရာ လေးမျိုးကို လော့ဒ်ကလေး အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ မျိုးဆက်လေးဆက်အဖွဲ့ အသုံးချခြင်း၌လည်း သက်သေခံများ အများအပြားရှိသည်။ ယခင်ဆောင်းပါးများတွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၂ နှင့် ၃ ထဲရှိ အသင်းတော်နှစ်ပါးသည် တမန်တော်တို့ခေတ်မှ စ၍ ကမ္ဘာ့ကုန်ချိန်တိုင်အောင် ခေတ်သစ်ကလ္ပာသရလေ၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြု၍သာမက၊ ထိုအသင်းတော်နှစ်ပါးသည် မောရှ်ခေတ်မှ စ၍ ခရစ်တော်၏ အချိန်တိုင်အောင် ရှေးကလ္ပာသရလေ၏ သမိုင်းကိုလည်း ကိုယ်စားပြုကြခြင်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

Biserica din Efes a reprezentat atât Biserica creștină timpurie, cât și Israelul antic de la Moise până în vremea Judecătorilor. Biserica din Smirna a reprezentat perioada persecuției de pe vremea ucenicilor până la împăratul roman Constantin, precum și perioada Judecătorilor, când fiecare om făcea ce era drept în ochii lui. Biserica din Pergam a reprezentat perioada compromisului de la Constantin până la papalitate în anul 538, dar și perioada în care Israelul antic L-a respins pe Dumnezeu și și-a ales un împărat și a făcut neîncetat compromisuri cu împărățiile păgâne de care era înconjurat. A patra biserică, Tiatira, reprezentată prin Izabela, este perioada dominației papale din anul 538 până în 1798 și, de asemenea, cei șaptezeci de ani ai captivității Israelului antic în Babilon.

Cele patru biserici reprezintă, de asemenea, cele patru generații ale adventismului și oferă o mărturie pentru aplicarea celor patru urâciuni din Ezechiel la cele patru generații. Răzvrătirea din 1863 a fost reprezentată de prima generație a Israelului antic, așa cum este ilustrată prin răzvrătirea vițelului de aur al lui Aaron. Prima generație include sfatul dat bisericii din Efes, care arată că poporul lui Dumnezeu își părăsise dragostea dintâi și avea nevoie să se pocăiască și să se întoarcă la dragostea sa dintâi. În 1863, dragostea dintâi, așa cum era reprezentată de nestematele lui William Miller (adevărurile fundamentale, în special „cele șapte vremi”), a fost pusă deoparte, iar poporul lui Dumnezeu a fost sfătuit să se întoarcă.

Dar tot am împotriva ta faptul că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți aminte, deci, de unde ai căzut, și pocăiește-te, și fă lucrările dintâi; altfel, voi veni la tine curând și-ți voi muta sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești. Apocalipsa 2:4, 5.

Milleriții se luptaseră cu protestantismul apostat, pe care Ieremia îl numea „adunarea batjocoritorilor”, și așteptaseră cu răbdare ca vedenia să se împlinească, căci, atunci când avea să vină, nu avea să mintă. „Adunarea batjocoritorilor” era reprezentată de prorocul cel bătrân care l-a mințit pe prorocul lui Iuda, cel care vestise mustrarea împotriva închinării contrafăcute a lui

Ieroboam.

Știi faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum nu poți suferi pe cei ce sunt răi; și ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși: Și ai suferit, și ai răbdare, și pentru Numele Meu te-ai ostenit, și n-ai slăbit. Apocalipsa 2:2, 3.

Biserica a doua, Smirna, a reprezentat perioada de persecuție din biserica creștină timpurie, care era alcătuită din martiri autentici și din unii care și-au atras persecuția asupra lor înșiși din motivații mai puțin decât sfinte. Ea a reprezentat, de asemenea, vremea Judecătorilor, când fiecare om din vechiul Israel făcea tot ce i se părea drept în propriii săi ochi. Generația de răzvrătire care a început în 1888 a identificat o perioadă de persecuție împotriva Spiritului Profetei, a solilor aleși ai ceasului și a Duhului Sfânt. Ea a introdus o perioadă în care bărbații de odinioară ai adventismului laodicean au ales să facă tot ce li se părea drept în propriii lor ochi, după cum se vede în oameni precum Kellogg, Prescott și Daniells.

Puținii credincioși din acel timp trebuiau să se afle într-un război spiritual de moarte cu o categorie care pretindea că este iudei, dar nu era. În pofida pozițiilor de conducere, ei erau din sinagoga Satanei, așa cum a fost mărturisit de sora White, identificând faptul că unii erau îndrumați „de îngeri care fuseseră izgoniți din cer”. Ei pretindeau că sunt înțelepți, dar erau nebuni. Asupra celor înțelepți nu a fost pusă nicio condamnare în acea perioadă de timp, ci o încurajare de a fi credincioși până la moarte. În 1915, ultimele cuvinte pe care le-a rostit vreodată sora White au fost: „Știu în cine am crezut”, căci ea fusese credincioasă până la moarte.

Știi faptele tale, și necazul, și sărăcia, (dar ești bogat) și știi hula celor care zic că sunt iudei, și nu sunt, ci sunt sinagoga Satanei. Nu te teme nicidecum de lucrurile pe care le vei suferi: iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în temniță, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile: fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții. Apocalipsa 2:9, 10.

Biserica din Pergam reprezenta compromisul dintre adevăr și eroare, dintre păgânism și creștinism, în vremea împăratului Constantin, precum și compromisul Israelului din vechime care a avut loc în timpul istoriei regilor. Ea reprezenta amestecul dintre adevăr și eroare, care nu poate produce decât eroare. A fost reprezentată prin conferința biblică din 1919, în cadrul căreia a fost determinată publicarea cărții „Doctrina lui Hristos”, pentru a se crea un mesaj adventist care să reprezinte mai îndeaproape falsă evanghelie a protestantismului apostat. În cea de-a treia generație a adventismului au avut loc marile compromisuri ale adevărului.

Byari mu gisekuru, guhera mu 1919, ni ho itorero ryatangiye ubwumvikane bwatumye habaho Church Manual. Byari mu gisekuru, guhera mu 1919, ni ho itorero ryatangiye ubwumvikane bwatumye kwemererwa ku mugaragaro kuba ngombwa mu mashuri y'ubuzima no mu y'iyobokamana. Byari muri icyo gisekuru ni ho hatangijwe icyerekezo cyo kujya kuri za Bibiliya zigezweho zishingiye kuri gatolika. Byari muri ayo mateka ni ho habonekeye ubushake bw'ubuyobozi bwo gushyiraho umubano n'ingoma zari ku mugaragaro zirwanya Ubukristo.

Practica aceasta se născuse în faza ei de început în timpul Războiului Civil, când conducerea laodiceană a stabilit o relație juridică cu guvernul Statelor Unite, pentru a obține un rezultat mai

favorabil pentru tinerii din biserică ce urmau să fie încorporați în cel mai sângeros război din istoria Americii; ea a fost repetată la începutul Primului Război Mondial, când președintele Conferinței Generale, A. G. Daniells, a intrat în legătură cu guvernul german, dându-și aprobarea ca Germania să recruteze și să oblige tinerii să slujească în armată, să poarte arme și să nesocotească Sabatul. Acea acțiune a lui Daniells a adus o despărțire care a produs diferitele ramificații ale mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea care există până în ziua de astăzi.

Iyo kudahuzagurika kwakomeje no mu Budage bwa Nazi bwa Hitler, hanyuma biza gukomereza no mu mahanga yagize Umuryango w'Abasoviyeti, kandi na n'ubu biracyubahirizwa mu butegetsi nk'ubw'u Bushinwa. Kudahuzagurika kw'igisekuru cya gatatu mu isano yacyo n'imiyoborere ya leta kwari kwaragaragajwe mbere n'ukudahuzagurika kw'abami ba kera ba Isirayeli na Konisitantini nk'uko byashushanyijwe mu itorerero rya Perugamo. icyo gihe kandi cyagereranyaga kudahuzagurika kw'imikorere y'itorero ryacyo n'ubutumwa bwiza bw'ibinyoma bw'amahoro n'umutekano, bwagereranyijwe na "The Doctrine of Christ" ya Prescott.

ฉันรู้จักการทำงานของเจ้า และรู้ว่าเจ้าอาศัยอยู่ที่ใด คือที่ซึ่งบัลลังก์ของซาตานตั้งอยู่ และเจ้ายึดมั่นในนามของเรา และไม่ได้ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในสมัยนั้นเมื่ออันทิปาส พยานผู้ซื่อสัตย์ของเรา ถูกฆ่าท่ามกลางพวกเจ้า ณ ที่ซึ่งซาตานอาศัยอยู่ แต่เรามีข้อความบางประการที่จะกล่าวโทษเจ้า คือว่าเจ้ายังมีคนบางพวกที่ยึดถือลัทธิของบาลาอัม ผู้ซึ่งสอนบาลาคให้วางสิ่งสะดุดต่อหน้าชนชาติอิสราเอล ให้กินของที่ถวายแก่รูปเคารพ และให้ล่วงประเวณี
วิวรณ์ 2:13, 14

Curvia identifică lucrarea Conferinței Generale de a se alinia cu națiuni precum Germania nazistă și Uniunea Sovietică, sub pretextul menținerii unor relații de lucru necesare cu guvernele corupte, în timp ce îi nesocotea pe cei credincioși din acele națiuni care au suferit persecuție din partea diferitelor regimuri cu care ea se asociase. Hrana jertfită idolilor reprezenta metodologia falsă a protestantismului apostat și a catolicismului, care era atunci statornicită în universitățile adventismului laodicean, care consimțiseră să fie guvernate de liniile directe ale unor metodologii apostate, atât în religie, cât și în sănătate.

Իսուսը երրորդ սերնդի ավարտը նկարագրեց այնպես, ինչպես նկարագրել էր նրա սկիզբը, որովհետև Նա չորրորդ սերնդի զարուստը նշանավորեց 1957 թվականին հրատարակված *Questions on Doctrine* գրքի հրատարակությունը, որը լիովին մերժեց այն հիմնական փրկարարական տարրերը, որ զոյնություն ունի ճշմարտության և ուխտադրուժ բողոքականության ու կաթոլիկության միջև: Գիրքը, իհարկե, պարունակում է մի շարք սխալ ուսմունքներ, բայց էսպես այն ուսուցանում է, որ անհնար է հաղթական մարտի Զրիստոսում, մինչև մարդը հրաշքով չփոխվի Երկրորդ Գալստյան ժամանակ: Այդ գիրքը նշանավորեց այն սերնդի սկիզբը, երբ քսանհինգ հին մարդիկ պիտի երկրպագությունը խոնարհվեին արևի առաջ: Քաղաքական և կրոնական այն տարրերը, որոնք անհրաժեշտ էին, որպեսզի Լաոդիկիայի Անվերսիտետական եկեղեցին ընդուներ կիրակիի պաշտամունքը շուտով զարիք կիրականօրյա օրենքի ժամանակ, արդեն հասել էին:

A patra urâciune din Ezechiel are loc în timp ce puținii credincioși din capitolul nouă primesc un semn pe frunțile lor, chiar înainte ca îngerii nimicitori să-și înceapă lucrarea. Viziunea începe în versetul unu al capitolului opt, în ziua a cincea, a lunii a șasea, a anului al șaselea. Viziunea începe cu o zi înainte de executarea judecării asupra celor care se închină soarelui, care este semnul autorității papale, iar numărul numelui lui este „666”.

Lucrarea sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001, odată cu atacul asupra fiarei pământului, dus la îndeplinire de cea de-a treia nenorocire a islamului. Acel atac a mâniat neamurile și a marcat sosirea ploii târzii. Dar ploaia târzie avea să fie recunoscută numai de aceia care urmau să fie conduși înapoi la temeliiile adventismului, pentru a vedea că cele trei nenorociri ale islamului sunt un adevăr fundamental. În acel moment, aceia care au fost conduși înapoi la cărările cele vechi, pe care Ieremia le identifică drept „odihna” (care este ploaia târzie), aveau fie să devină străjeri care suflau din trâmbiță vestind cea de-a treia nenorocire, fie aveau să fie dintre aceia care refuzau să asculte sunetul trâmbiței și astfel refuzau să umble pe cărările cele vechi.

Atunci ei au fost puși la încercare prin păcatul răzvrătirii tatălui lor din 1863. Chiar în același moment, a sosit o solie despre neprihănirea lui Hristos, care este „îndreptățirea prin credință în adevăr”. Aceasta era solia laodiceană a lui Jones și Waggoner și era solia lui Ezechiel către oasele uscate și moarte, care venea din „cele patru vânturi”, care sunt un simbol al islamului celei de-a treia vai (al „calului mânios” care caută să se dezlănțuie). Acei puțini credincioși au fost apoi puși la încercare prin păcatul răzvrătirii tatălui lor din 1888, când îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât atunci când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate, iar Apocalipsa capitolul optsprezece, versetele unu până la trei, s-a împlinit.

그들은 그 후 늦은 비의 기별에 대한 식별로 시험을 받았다. 늦은 비는 지난 시대들과 같이 하나님의 능력이 나타나는 현현이었는데, 아니면 하나님의 능력의 현현은 오직 과거에만 있었는가? 그때 신실한 소수는 1919년에 그들의 조상들의 반역의 반역으로 시험을 받았다. 그 신실한 소수가 그 세 가지 시험을 어떻게 통과하느냐에 따라, 그들이 이마에 하나님의 인을 받게 될지, 아니면 라오디게아 재림교회의 스물다섯 장로와 함께 태양에게 절하게 될지가 결정된다.

Toate răzvrătirile celor patru generații ale adventismului laodicean își găsesc corespondentul în 11 septembrie 2001. Acea dată, pe care Isaia a identificat-o drept „ziua vântului de răsărit”, marchează începutul timpului de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii, iar timpul de sigilare este o perioadă de timp. Încheierea perioadei a fost ilustrată prin început, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru. În mișcările finale ale procesului de sigilare, încercările care au fost reprezentate la începutul perioadei sunt din nou repetate.

Pe 11 septembrie 2001, au sosit probele pe care le-au căzut răzvrățiții adventismului laodicean, așa cum sunt reprezentați prin cele patru urâciuni din Ezechiel și prin primele patru biserici din capitolele doi și trei ale Apocalipsei, marcând începutul unui proces de încercare care conduce fie la semnul fiarei, fie la sigiliul lui Dumnezeu, pentru cei care mărturisesc că sunt adventiști de ziua a șaptea.

Conducerea adventismului laodicean a fost prinsă în funiile propriilor înșelăciuni și le este practic imposibil să „recunoască” o repetare a manifestării puterii lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de mișcările reformatoare anterioare, inclusiv de mișcarea de reformă care a adus adventismul la existență. Bătrânii din vechime au împrăștiat și au acoperit doctrinele reprezentate de nestematele lui Miller cu monede și pietre prețioase contrafăcute. Cufărul Bibliei King James a fost relegat vremurilor limbajului arhaic și înlocuit cu Biblia în limbaj modern, exprimate în terminologia omului fărădelegii.

Dacă vreunul dintre oamenii de odinioară ar fi dispus să ia în considerare posibilitatea că solia ploii târzii nu este o solie de pace și siguranță, le-ar fi practic imposibil să recunoască faptul că manifestările puterii lui Dumnezeu din istoriile sacre trecute sunt cele care identifică în mod specific sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Și mai greu le este să recunoască faptul că istoriile sacre care identifică cel mai direct sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii sunt acele istorii sacre care împlinesc capitolul trei din Maleahi, căci capitolul trei din Maleahi stabilește că există întotdeauna un sol care pregătește calea pentru sosirea neașteptată a Solului Legământului. Acel sol a fost reprezentat de profetul Ilie, care a proclamat cu îndrăzneală că în istoria sa nu va fi ploaie, decât dacă vine prin lucrarea sa.

Cei șaptezeci de bătrâni ai lui Ezechiel ar fi socotit ridicol să accepte că pretenția lor de a fi templul Domnului era neîntemeiată și că, în realitate, reprezenta pretenția unui popor care era trecut cu vederea, întocmai cum via a fost dată celor ce aduc roade vrednice de vie. Solia celei de-a treia Vai, solul care pregătește calea, cântarea viei, toate mărturisesc împotriva tradițiilor și obiceiurilor în care își puseseră încrederea și reprezintă o piedică aproape de netrecut în recunoașterea ploii târzii.

Conclusion de la mise sous scellés des cent quarante-quatre mille manifeste les mêmes épreuves pour ceux qui ont prétendu « reconnaître » le rôle de l'islam du troisième Malheur. L'« accroissement de la connaissance », qui a lancé le mouvement des millérites, commença à la fin des « sept temps » en 1798. L'« accroissement de la connaissance » qui a lancé le mouvement des cent quarante-quatre mille commença à la fin d'un « sept temps » symbolique (cent vingt-six ans) en 1989. Au cours de ces cent vingt-six années d'apostasie croissante, l'adventisme laodicéen est parvenu à sa quatrième et dernière génération.

То је у трећем и четвртом покољењу када један народ или племе навршава чашу свога времена пробе, и то време је сада дошло. „Умножавање знања“ из књиге пророка Данила, које је представљено реком Хидекел, јесте исто оно знање које се умножава када се Откривење Исуса Христа отпечати непосредно пре затварања времена пробе.

Vom aborda ultimele trei capitole ale cărții lui Daniel în articolul următor.

„Zilele se apropie cu repeziciune când vor fi mare nedumerire și confuzie. Satana, îmbrăcat în veșminte îngerești, îi va înșela, dacă va fi cu puțință, chiar pe cei aleși. Vor fi dumnezei mulți și domni mulți. Va sufla orice vânt de învățătură. Cei care au adus omagiu suprem «științei numite pe nedrept astfel» nu vor fi atunci conducătorii. Cei care s-au încrezut în intelect, geniu sau talent nu vor sta atunci în fruntea șirurilor. Ei nu au ținut pasul cu lumina. Cei care s-au

dovedit necredincioși nu vor fi atunci însărcinați cu turma. În ultima lucrare solemnă puțini oameni mari vor fi angajați. Ei sunt mulțumiți de sine, independenți de Dumnezeu, iar El nu-i poate folosi. Domnul are slujitori credincioși, care, în timpul de cernere și încercare, vor fi făcuți văzuți. Există acum suflete prețioase ascunse, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Ei nu au avut lumina care a strălucit asupra voastră într-o flacără concentrată. Dar s-ar putea ca sub un exterior aspru și neatrăgător să fie descoperită strălucirea curată a unui caracter creștin autentic. Ziua privim spre cer, dar nu vedem stelele. Ele sunt acolo, statornicite pe firmament, însă ochiul nu le poate deosebi. În timpul nopții le privim adevărata strălucire.”
Mărturii, volumul 5, 80, 81.